

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2024-10-17
Besvaras senast
2024-10-23 kl. 12.00

Till kulturminister Parisa Liljestrand (M)

2024/25:225 Älvdalska som minoritetsspråk

Älvdalska och svenska skiljer sig åt ungefär lika mycket som isländska och svenska. I Älvdalen är engagemanget för språket starkt, och det finns också ett stort internationellt intresse.

I SVT Dalarnas reportage 2018 med rubriken ”Rusning till klassrummet när älvdalskan kom på schemat” kunde man vidare se att ”när Älvdalsskolan erbjöd älvdalska på schemat för högstadieläverna så blev det rusning – över 80 elever anmälde intresse”. Många barn i Älvdalen är stolta över sitt urgamla modersmål igen.

I Sverige betraktas dock älvdalska fortfarande som en dialekt. Flera andra skyddade minoritetsspråk har inte tillnärmelsevis så långa anor i Sverige som älvdalskan.

Älvdalska är erkänt som ett eget språk internationellt, men inte i Sverige. Enligt språkforskare samt Europarådets expertkommitté och ministerråd är älvdalskan att se som ett eget språk och ingen dialekt. Även den amerikanska lingvistorganisationen SIL klassade älvdalskan som ett eget språk redan år 2016.

Många språkvetare tycker att det är självklart att älvdalska är ett eget språk, men tidigare regeringar har inte hållit med, trots att bland annat Europarådet regelbundet uppmanar regeringen att ompröva älvdalskans ställning.

Min fråga till kulturminister Parisa Liljestrand är följande:

Avser ministern och regeringen att ta några initiativ för att erkänna älvdalskan som ett minoritetsspråk för att säkra dess fortlevnad inför kommande generationer och för att alla som talar älvdalska ska ha rätt att få sitt tungomål erkänt?

.....

Runar Filper (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch